

[Forsvarsministeren.]

den naive opfattelse, at socialdemokratiet mente noget med det, da man opfordrede os særdeles stærkt til at komme med et forslag. Jeg troede også, at socialdemokratiet var i stand til i denne samling at tage stilling til et forslag. Jeg mente også, at socialdemokratiet, når man byggede på denne sikkerhedspolitik, helt igennem ville interessere sig for det saglige indhold af den ordening, man så kunne få, og jeg mente også, at socialdemokratiet ønskede at få gennemført det, man selv havde peget på, og hvad er så det? Ja, hr. J. O. Krag har jo sagt for nylig i en kronik i Aktuelt, at det, socialdemokratiet ville, hvis det ikke havde mistet regeringsmagten, var at gennemføre en forsvarsordning, der betød rationalisering, lavere tjenestetid og enhedskommando. Det ligger alt sammen for socialdemokratiet i dag i flertalsbetænkningen. Rationaliseringen: den nuværende regering har videreført de tidligere socialdemokratiske forsvarsministers forslag om rationalisering i enhver henseende. Vi har forstærket den på nogle områder — det blev bebrejdet mig ved første behandling; det er muligt, men vi har i hvert fald rationaliseret. De 125 mill. kr. i besparelser, som hr. J. O. Krag og jeg og alle i tinget i fællesskab stemte for — og som jeg derfor ikke kan forstå at hr. J. O. Krag bebrejder os — disse 125 mill. kr. satte jo yderligere gang i rationaliseringen. Vi har foreslået en ordening, der giver mulighed for bedre rationalisering. Vi har tilsluttet os, stillet forslag om, og der vil blive gennemført efter denne lovs vedtagelse en 12 måneders tjenestetid. Endelig har vi foreslået indført enhedskommando med de betydelige beredskabsmæssige fordele, det giver, og med de muligheder, det giver netop for en rationalisering og en billig administration.

Hvad vil man mere? I konkret form har vi ikke fået svar. Jeg har forstået, at man ikke ønsker så stærk en binding til bestemmelser som tidligere, at der skulle være nogle af bestemmelserne — og der er vel især tænkt på styrkemålsbestemmelserne — der ville være for stive; også på det punkt har regeringen angivet smidigere muligheder. Vi har gjort det i afsnittet om hærens stående styrker, hvor vi foreslår tallet sat til ca. 13.000, hvilket, som jeg sagde ved første behandling, betyder, at vi giver muligheder

for at svinge fra de 12.000 op i nærheden af de 14.000, altså en større smidighed. For søværnets vedkommende vil vi ikke længere være bundet til de 8 større enheder, som socialdemokratiet og andre har været tvivlende over for, om vi skulle fortsætte indkøbene af.

Derfor mente vi, at vi havde efterkommet samtlige anmodninger fra socialdemokratiet. Der er jo heller ingen, der på noget som helst konkret punkt kan sige, at det lovforslag, vi har fremsat, med den udformning, det nu har fået, på nogen som helst måde ikke opfylder det, socialdemokratiet anmodede om forud for lovforslagets fremsættelse, hvis vi vel at mærke tænker på, hvad socialdemokratiet konkret anmodede om. Jeg synes også, det er værd at bemærke, at den reform, som vi ønsker gennemført, er en reform, der svarer til det forslag, som senere er fremsat af den norske forsvarsminister over for stortinget og dér har fået tilslutning også fra arbejderpartiet. Det er dog ganske interessant at vide, at man dér har indtaget en holdning, som svarer til den, vi vil opnå ved at gennemføre det lovforslag, der her er til anden behandling.

Selvfølgelig må vi beklage, at de mange forsøg, vi nu har gjort gennem et år, først ved at invitere socialdemokratiet til forudgående forhandlinger om denne sag og dernæst ved igennem udvalgsarbejdet at forsøge at nå frem til en fælles indstilling — vi må beklage, at disse forsøg ikke er lykkedes.

Hr. J. O. Krag var så hastig til at lægge ansvaret et bestemt sted og ville ikke tage det selv. Ja men jeg har da ikke tænkt at gå ind i nogen polemik om det. Hvorfor skulle jeg gøre det? Lad andre dømme om det. Vi har lagt kendsgerningerne frem, mere kan vi vel ikke gøre, nogen af os. Så må andre bedømme det sidste års udvikling omkring forsvarssagen. Men jeg forstår, vi er enige om én ting, nemlig om dette, at vi beklager, vi ikke har 4 partier, der vil komme til at stemme sammen om forsvarsordningen. Vi beklager det begge. Jeg håber i hvert fald, at beklagelsen betyder, at vi så ikke kommer længere væk fra hinanden end nødvendigt, for under alle omstændigheder skal vi jo med den fælles sikkerhedspolitik, vi vil føre, have en forsvarsordning, der skal praktiseres og administreres, og selv om social-